

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: **K. H.**, Š., proti odporčkyni: **Sociálna poisťovňa – ústredie**, Ulica 29. augusta č. 8, Bratislava, v konaní proti nečinnosti odporckyne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **u k l a d á** odporckyni **povinnosť konať a vydať procesné rozhodnutie** vo veci vrátenia neprávom vyplateného starobného dôchodku navrhovateľke v celkovej sume 492 294,-- Sk ako aj rozhodnutie o návrhu navrhovateľky zo dňa 16.07.2004 na vyplatenie čiastky 93 965,-- Kč a to do 30 dní od doručenia uznesenia súdu.

Navrhovateľke **n e p r i z n á v a** náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e

Návrhom doručeným Okresnému súdu v Pezinku dňa 18.06.2008 sa navrhovateľka domáhala uloženia povinnosti odporckyni rozhodnúť vo veci vrátenia neprávom vyplateného starobného dôchodku v celkovej sume 492 294,-- Sk.

Okresný súd v Pezinku postúpil vec dňa 11.12.2008 z dôvodu vecnej nepríslušnosti na Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č.k. 19S 2/2008-45 zo dňa 28.10.2008.

Z obsahu návrhu vyplýva, že dňa 03.09.2003 vydala Sociálna poisťovňa – ústredie rozhodnutie číslo X., ktorým bol od 12.10.2003 navrhovateľke odňatý starobný dôchodok a zastavená jeho výplata. Zároveň odporkyňa vydala druhé rozhodnutie s rovnakým číslom a dátumom, ktorým navrhovateľke bola uložená povinnosť vrátiť neprávom vyplatený starobný dôchodok v sume 492 294,-- Sk.

Proti rozhodnutiu odporkyne, ktorým bola navrhovateľke uložená povinnosť vrátiť neprávom vyplatený starobný dôchodok podala navrhovateľka opravný prostriedok na Krajský súd v Bratislave, ktorý rozsudkom zo dňa 13.03.2007 č.k. 5Sd 221/04-42 zrušil rozhodnutie odporkyne a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

Navrhovateľka je názoru, že odporkyňa by mala v konaní pokračovať a vydať nové rozhodnutie, o čo ju požiadala listami zo dňa 16.07.2007 a 15.08.2007 a sťažnosťou zo dňa 27.10.2007. Sociálna poisťovňa jej svojim listom zo dňa 30.07.2007 oznámila, že vo veci zúčtovania nedoplatku je príslušná rozhodnúť Česká správa sociálneho zabezpečení, na ktorú sa má obrátiť, pričom sa vôbec nevyjadrila k otázke vydania nového rozhodnutia v zmysle rozsudku Krajského súdu v Bratislave.

Sociálna poisťovňa navrhovateľke listom zo dňa 02.10.2007 oznámila, že nemá povinnosť rozhodnúť o vymáhaní navyše vyplatených súm.

Sociálna poisťovňa listom zo dňa 21.11.2007 navrhovateľke oznámila, že Česká správa sociálneho zabezpečení dňa 06.04.2004 vrátila Sociálnej poisťovni sumu 492 294,-- Sk za obdobie, počas ktorého navrhovateľka na základe (nesprávneho) rozhodnutia pracovníkov Sociálnej poisťovne nepoberala dôchodok z Českej správy sociálneho zabezpečení, ale zo Sociálnej poisťovne, čím podľa názoru Sociálnej poisťovne odpadol právny dôvod na naplnenie skutkovej podstaty zodpovednosti za navyše vyplatenú sumu na starobnom dôchodku a preto Sociálna poisťovňa rozhodnutie nevydá.

Vzhľadom na nečinnosť Sociálnej poisťovne, ktorá nerozporovala rozsudok Krajského súdu v Bratislave, na druhej strane nevydaním nového rozhodnutia vo veci koná v rozpore s týmto rozsudkom, podala navrhovateľka tento návrh.

Odporkyňa sa k podanému návrhu vyjadrila písomne dňa 05.03.2009 uvádzajúc, že v súlade s právnymi predpismi, skutkovým stavom a s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave o zrušení napadnutého rozhodnutia a vrátení na ďalšie konanie, Sociálna poisťovňa teda ďalej postupovala už podľa Správnej dohody o vykonávaní Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o sociálnom zabezpečení, ďalej len Dohoda, ktorá bola uverejnená v Zbierke zákonov pod č. 175/1995 Z.z., Oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky, a nie podľa § 107 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení, čo Sociálna poisťovňa oznámila navrhovateľke listom zo dňa 30 júla 2007 a opakovane listom zo dňa 21. novembra 2007 a súčasne poukázala na skutočnosť, že došlo k zúčtovaniu súm vyplatených na predčasnom starobnom dôchodku, čo predstavuje naplnenie rozsudku vydaného v súdnom konaní Krajským súdom v Bratislave č.k. 5 Sd 221/04-36, predmetom ktorého bolo preskúmanie správnosti napadnutého rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 03.09.2003 o uložení povinnosti vrátiť navyše vyplatenú sumu na predčasnom starobnom dôchodku, v súlade s návrhom navrhovateľky. Škoda spôsobená z dôvodu premlčania ani škoda spôsobená nesprávnym výpočtom dôchodku neboli navrhovateľkou označené za predmet prieskumu a preto sa nimi súd nezaoberal a ani zaoberať nemohol, čo tiež uviedol v odôvodnení predmetného rozsudku.

S poukazom na preukázaný skutkový a právny stav veci, je zrejmé, že Sociálna poisťovňa rozhodla o dôchodkových nárokoch a o zúčtovaní vyplatených súm podľa Dohody a postupovala v súlade s príslušnými všeobecne záväznými právnymi predpismi. Vzhľadom na uvedené považuje Sociálna poisťovňa návrh za neodôvodnený, v dôsledku čoho žiada návrh navrhovateľky v plnom rozsahu zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný podľa § 246 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len O.s.p., na konanie o podanom návrhu proti nečinnosti orgánu verejnej správy, po oboznámení sa s obsahom návrhu a vyjadrením odporkyne, dospel k názoru, že návrh bol podaný *dôvodne*.

Podľa § 250t ods. 1 O.s.p. ak fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť.

Podľa § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v konaniach o nárokoch na dávky a ich výplatu z nemocenského poistenia, dôchodkového zabezpečenia, o nároku na úpravu dôchodku z dôvodu jediného zdroja príjmu, o nárokoch na náhradu škody spôsobenú pracovným úrazom alebo chorobou z povolania, o nároku zamestnanca z pracovného pomeru, ktoré sa uspokojovali z garančného fondu (ďalej len „peňažná náhrada“) a o nároku na podporu v nezamestnanosti, ktoré vznikli pred 1. januárom 2004, o ktorých nebolo do tohto dňa právoplatne rozhodnuté, a o priznaní, **odňatí** alebo zmene sumy dávky, náhrady škody spôsobenej pracovným úrazom alebo chorobou z povolania alebo podpory v nezamestnanosti za obdobie pred 01. januárom 2004, aj keď o uvedenej dávke, náhrade škody, peňažnej náhrade alebo podpore v nezamestnanosti už bolo právoplatne rozhodnuté, sa rozhodne podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 s odchýlkami ďalej ustanovenými.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazujúc na uvedené ustanovenia zákona dospel k záveru, že odporkyňa je v tomto prípade nečinná pretože v konaní o povinnosti navrhovateľky vrátiť neprávom vyplatený starobný dôchodok k dnešnému dňu nevydala nové procesné rozhodnutie po tom, čo jej rozhodnutie zo dňa 03.09.2003 č. X., ktorým uložila navrhovateľke povinnosť vrátiť neprávom vyplatený starobný dôchodok v sume 492 294,-- Sk, zrušil rozsudkom č. k. 5Sd 221/04-36 zo dňa 13.03.2007 Krajský súd v Bratislave. Pokiaľ odporkyňa dospela k záveru, že na predmetný spor je potrebné aplikovať aj ustanovenia Dohody č. 175/1995 Z.z. súd je toho názoru, že v odôvodnení procesného rozhodnutia uvedie odporkyňa dôvody takéhoto rozhodnutia.

Samostatným rozhodnutím sa odporkyňa vysporiada aj s nárokom navrhovateľky na vyplatenie čiastky 93 965,-- Kč, o ktorý požiadala navrhovateľka odporkyňu ešte dňa 16.07.2004 a odporkyňa ku dňu vydania tohto rozhodnutia o ňom nerozhodla (uvedený nárok nebol predmetom konania a to ani o opravnom prostriedku na súde).

Podľa § 250t ods. 4 O.s.p. súd o návrhu rozhodne bez pojednávania uznesením. Ak súd návrhu vyhovie, vo výroku uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet a číslo správneho konania primeranú lehotu, nie však dlhšiu ako tri mesiace, v ktorej je orgán verejnej správy povinný rozhodnúť. Súd môže na návrh orgánu verejnej správy túto lehotu predĺžiť. Nedôvodný alebo neprípustný návrh súd zamietne.

Z týchto dôvodov súd podľa § 250t O.s.p. návrhu navrhovateľky vyhovel.

Podľa § 250t ods. 5 O.s.p. navrhovateľ má právo na náhradu trov konania, ak súd návrhu vyhovel. V tomto prípade si navrhovateľka náhradu trov konania uplatnila, avšak z obsahu návrhu ani zo spisu súdu nevyplývalo, že by jej súdne trovy vznikli. Súd z uvedených dôvodov navrhovateľke trovy na náhradu nepriznal.

P O U Ć E N I E : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 16.apríla 2009

JUDr. Ivan R U M A N A , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Alena Augustiňáková